

06 DEC 2013

College voor Zorgverzekeringen

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

**College voor
zorgverzekeringen**
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.cvz.nl
info@cvz.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530.2013147452

Datum 5 december 2013
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2013133122

Onze referentie
2013147452

Uw referentie
G47 201202288

Uw brief van
31 oktober 2013

Geachte voorzitter, commissie,

Inleiding

U hebt op 31 oktober 2013 aan het College voor zorgverzekeringen advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid van de Zorgverzekeringswet. Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de verstrekking van een hulpmiddel in de vorm van een hulphond (i.c. een ADL-hond). Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het College brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Het College heeft kennisgenomen van de stukken. Het College is van oordeel dat de zorgverzekeraar het verzoek van verweerder terecht heeft afgewezen. Hieronder geeft het College zijn advies.

Medische beoordeling

Voor een medische beoordeling van het geschil heeft de medisch adviseur van het College kennisgenomen van de stukken. Op basis van dat dossier deelt zij het volgende mee.

Verzoekster heeft al enkele jaren een ADL-hond (in opleiding) in huis. Onduidelijk is hoe lang. Sinds april 2013 heeft zij daarnaast een indicatie voor AWBZ-zorg. Verder verleent haar echtgenoot mantelzorg.

Op basis van de informatie in het dossier, waaronder de rapportages van de ergotherapeut en het rapport van de door de zorgverzekeraar ingeschakelde externe adviseur, concludeert de medisch adviseur dat op dit moment niet vaststaat dat de inzet van een ADL-hond een dusdanige bijdrage levert aan de zorgondersteuning van verzoekster, zodat het beroep op formele en informele zorg substantieel minder is dan het geval zou zijn zonder de inzet van de ADL-hond.

Daarbij merkt de medisch adviseur op dat de activiteiten waarvoor de hond volgens de informatie wordt ingezet vooral de handfunctie betreft. Uit de stukken blijkt niet duidelijk dat verzekerde niet in staat zou zijn deze activiteiten uit te voeren gezien haar beperkingen (gevoelstoornissen hand). Ook blijkt niet dat de problemen die zij ondervindt niet met algemeen gebruikelijke voorzieningen (mobiele telefoon, brillenkoordje, automatische lichtsakelaar) en/of met andere hulpmiddelen (bijv. helping hand) kunnen worden opgelost.

**College voor
zorgverzekeringen**
Pakket

Datum
5 december 2013

Onze referentie
2013147452

Verder merkt de medisch adviseur nog op dat verzoekster een progressieve aandoening heeft. Hierdoor is het niet ondenkbaar dat een ADL-hond op termijn wel een substantiële bijdrage zou kunnen leveren aan de zorgondersteuning. Als dat het geval is, kan verzoekster een nieuwe aanvraag indienen waarin de totale benodigde zorg en de door de inzet van een ADL-hond te vervangen zorg duidelijk gespecificeerd is.

Juridische beoordeling

De vraag die beantwoord moet worden is of verzoekster in dit geval aanspraak heeft op een ADL-hond. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en de gegevens in het dossier, is het College van oordeel dat verweerder het verzoek terecht heeft afgewezen.

Zorgverzekering

Artikel 30 van de tussen partijen in 2012 overeengekomen zorgverzekering verwijst naar het Achmea Reglement Hulpmiddelen 2012. Hierin wordt voor wat betreft de hulphond verwezen naar artikel 2.34 van de Regeling zorgverzekering (Rzv) 2012.

Artikel 2.34 Rzv 2012 bepaalt, voor zover hier van belang, dat een verzekerde aanspraak heeft op een hulphond (i.c. ADL-hond) als deze een substantiële bijdrage levert aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van een verzekerde die als gevolg van blijvende, ernstige functiebeperkingen aangewezen is op hulp bij die mobiliteit of bij algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen, waardoor zijn zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert. Het gaat daarbij om zowel formele als informele zorg.

Op basis van de informatie in het dossier en het advies van zijn medisch adviseur, is het College van oordeel dat niet vaststaat dat de inzet van een ADL-hond in het geval van verzoekster een substantiële bijdrage levert aan haar mobiliteit en haar algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen waardoor haar zelfstandigheid wordt vergroot en haar beroep op formele en informele zorg minder is dan zonder de inzet van een ADL-hond.

Waarschijnlijk ten overvloede merkt het College verder nog het volgende op.
AWBZ-indicatie

In de AWBZ is expliciet geregeld dat, als de zorg kan worden geleverd op grond van een andere wettelijke regeling, geen aanspraak bestaat op AWBZ-zorg, tenzij in de AWBZ uitdrukkelijk is bepaald dat deze zorg ten laste van de AWBZ komt. Als de inzet van een ADL-hond het beroep op AWBZ-zorg vermindert, kan dit meegenomen worden in de beoordeling.

Verzekerde heeft een indicatie voor AWBZ-zorg (persoonlijke verzorging klasse 1 en twee dagdelen begeleiding). Uit het dossier blijkt niet of het CIZ bij het vaststellen van de indicatie voor AWBZ-zorg rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van een ADL-hond. Het merendeel van de taken waarvoor de hulphond wordt aangevraagd (hulp bij wassen, aankleden enz.) kan worden uitgevoerd binnen het budget (PGB) dat verzekerde ontvangt voor de inzet van de geïndiceerde AWBZ-zorg.

**College voor
zorgverzekeringen**
Pakket

Datum
5 december 2013

Onze referentie
2013147452

Advies van het College

Op grond van het bovenstaande heeft verzoeker geen aanspraak op de gevraagde te verzekeren prestatie.

Hoogachtend,